

Kracht naar Kruis

STICHTING EVANGELISEREND LECTUURFONDS VOOR CHRONISCH ZIEKEN EN OUDEREN

no. 7 • Maart 2024 • 81ste jaargang

MEDITATIE

De blijde tijding van het bloed van Christus.

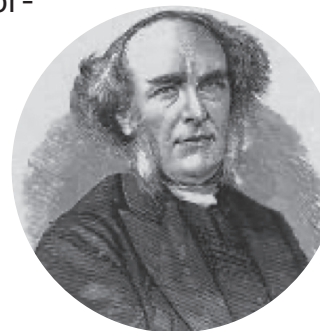
“En terstond kwam er bloed en water uit...”

Johannes 19 : 34b.

De krijgsknechten kwamen bij de gekruisigden. Toen ze zagen dat Jezus gestorven was, braken zij Zijn benen niet. Maar één van soldaten doorstak Zijn zijde met een speer. En direct kwam er bloed en water uit. Zo is het bloed van Jezus op de aarde gestort. Het is bloed waarvan de storting een verzoening voor de zonde heeft teweeg gebracht. Wie er in bewilligt om dit als zijn verzoening aan te nemen, wordt deelgenoot van de zegeningen die het bevat. Door het leggen van de hand van de priester op de bok werd de gemeenschap tussen deze en het volk bevestigd, zodat de zonden van Israël overgingen op de plaatsbekleder. Evenzo is het ons geloof, dat ons met de Goddelijke Plaatsbekleder verenigt, en al de weldaden van de Goddelijke bloedstorting op ons brengt. Het is ons ongeloof, dat de gemeenschap afsnijdt, het is het geloof, dat haar bevestigt. Er zijn velen, die het geloof een geringe zaak achten, en er zich over verwonderen hoe de zaligheid uit het geloof kan voortvloeien. Het geloof maakt zalig, eenvoudig door ons tot de Zaligmaker over te brengen. Het maakt zalig, niet op grond van goede werken, niet op grond van onze lief-

de en berouw, maar alleen omdat het ons met de Zaligmaker verenigt. Het bloed des kruises is hetgeen “vrede gemaakt” heeft. En God nodigt ons vriendelijk uit, aan deze vrede deel te hebben. Dit bloed des kruises is hetgeen waardoor wij gerechtvaardigd worden. En tot deze rechtvaardiging worden wij uitgenodigd. Dit bloed des kruises is hetgeen waardoor wij nabij God gebracht worden, en tot deze zalige nabijheid worden wij genodigd. Dit bloed des kruises is hetgeen waardoor wij verlossing hebben, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom Zijner genade, en deze verlossing, deze vergeving wordt middellijk voorgesteld. Het is door dit bloed, dat wij vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom, en Gods stem tot elke zondaar is : “Ga in!” Het is door dit bloed, dat wij gereinigd en gewassen worden.

Dit is een blijde tijding betreffende het bloed; een tijding welke elke zondaar moest doen gevoelen, dat het dit juist is wat hij nodig heeft. Niets minder dan dit en ook niets meer. En deze blijde tijding over het bloed is niet minder

een tijding van Hem, Wiens bloed vergoten is. Want door deze bloedstorting is Hij de Zaligmaker. Zonder dit, zou Hij geen Verlosser kunnen geweest zijn; maar met dit bloed is Hij juist zulk een Verlosser als voor de zondaar past. In Hem is zaligheid-zonder prijs; zaligheid voor de meest schuldige en verloren ziel welke deze gevallen aarde bevat. Ga heen, en ontvang haar!

Horatius Bonar, uit : "Het bloed des kruises.

Deze uitgave verschijnt, in tegenstelling tot wat de opzet was, na de gedenkdagen van Goede Vrijdag en Pasen. Op die dagen worden heilsfeiten herdacht die van beslissende betekenis zijn. Dus blijvend het herdenken waard. In de oosterse kerken is het Paasfeest het grote feest, terwijl bij ons het accent veelal op de kerstviering ligt. In Jezus' opstanding liggen alle heilsfeiten besloten. Daarom : houdt in gedachtenis dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt! Dat gedenken is niet gebonden aan bepaalde dagen. Bijzonder voor alle eenzamen en langdurig zieken wensen we de blijvende kracht en troost van dit heilsfeit toe. Daarvoor kan de inhoud van ons blad weer dienstbaar zijn.

Ds. J.P. Boiten

Met Christus gekruisigd

Om mijn eeuwig heil te werven
wilde Jezus voor mij sterven
aan het kruis op Golgotha;
welk een wondere genâ.

En mijn ik zozeer verdorven
is met Hem aan 't kruis gestorven.
Jezus Christus leeft in mij.
Van mijn ik ben ik nu vrij.

Kan ik dit niet altijd voelen,
blijft de zonde in mij woelen,
brengt die mij steeds weer in nood,
tóch ben ik der zonde dood.

Moet ik hier in 't vlees nog leven,
Jezus heeft Zichzelf gegeven
in Zijn liefde, ook voor mij.
door 't geloof ben ik nu vrij.

Moet hier wel een strijd gestreden
en een smalle weg betreden,
'k zal door Hem in ramp en pijn
meer dan overwinnaar zijn.

Schenk mij, Heer', Uw Geest van
Boven,
Die mij vaster doet geloven.
Geef dat ik het steeds erken
dat 'k met U gekruisigd ben.

(Galaten 2 : 20)

*M.A. Groeneweg – de Reuver, uit :
"Ik ben met u"*

Waar is Jezus? (10)

In het graf

In Johannes 19 wordt twee keer aandacht gegeven aan het moment van het sterven van de Heere Jezus. De dag van de sabbat was groot, zeer belangrijk, moest hoog in ere worden gehouden. Daarom vragen de Joden aan Pilatus dat de lichamen van de gekruisigden zouden worden weggenomen. Jezus is kort voor de sabbat gestorven. Zijn sterven wordt beschreven in actieve vormen. Jezus kiest Zelf dit moment om te sterven. Jezus sterft op het zelfde moment als de voorbereiding voor het avondoffer in de tempel plaats vindt. Ook dat tijdstip wijst op de vervulling van de ceremoniele eredienst in Jezus Christus.

Zoals God de Schepper Zijn weektaak op vrijdagmiddag had afgerond, zo deden de Israëlieten dat eeuwenlang, tot op de huidige dag. Jezus rondde even voor het aanbreken van de sabbat Zijn Middelaarstaak af met de roepstem: Volbracht! In de laatste uren voor de sabbat wordt Jezus begraven. Deze begrafenis staat in groot contrast met Zijn dood. Die was in vernedering. In de regel werden gekruisigden niet begraven. Of meestal in een massagraf. Maar wat krijgt Jezus een eervolle begrafenis! Voor Jezus is het een vernederend kruis en een eervol graf. Dit is vervulling van wat in Jesaja 53 is geprofeteerd: een smartelijk sterven, maar bij de rijke in Zijn dood.

Opmerkelijk dat Jezus wordt begraven door twee van Zijn discipelen, die beide op een bedekte manier volgelingen van Jezus waren. Buiten de zichtbare volgelingen van Jezus zijn er meer gelovigen. Zowel van Jozef van Arimathea als van Nicodemus wordt aangegeven dat zij,

voor anderen niet zichtbaar, discipelen van Jezus waren. Bij Zijn dood en begrafenis komt dat openbaar! In vers 39 lezen we dat een mengsel van mirre en aloë wordt gebruikt voor de begrafenis van Jezus. Daarin ligt een eerbetoon. Het spreekt van liefde en zorg voor Hem die hen dierbaar is geworden. Wij kunnen de geur van dat mengsel niet opsnuiven, als we maar verstaan dat er maar een kleine afstand is tussen Golgotha en Jezus' graf. Maar het is een totaal andere wereld. Jezus' begrafenis getuigt van Zijn overwinning.

Het lijdensevangelie begint en eindigt in een olijftuin. Dat is de heilsgeschiedenis in het klein. Gods geschiedenis met de mensheid gaat van paradijs tot paradijs. Van rust naar rust. Dankzij het volbrachte werk van Jezus. De graflegging van Jezus zoals Johannes die beschrijft ademt één en al rust.

In de hof was een graf waarin nog nooit iemand gelegd was geweest. "Aldaar dan legden zij Jezus". In dat nieuwe graf. Dit opent perspectief. Nooit eerder is er iemand begraven als deze Mens, de tweede Adam, de Gezalfde die gekruisigd was! Door Hem worden alle dingen nieuw. Het graf heeft niet het laatste woord. Wat een troost als we bij het graf staan van geliefden die in de Heere zijn ontslapen. Een heerlijke verwachting als voor ons diezelfde genade geldt. Om stil van te worden.....om stille zaterdag te houden.

H.I. Ambacht, Ds. J.P. Boiten

Veelzeggende Woorden (4)

Fabel

Een volgend veel-zeggend woord dat van betekenis is, in verband met het Bijbellezen, is het woord fabel. Dit woord komen we tijdens het Bijbellezen niet letterlijk tegen maar heeft wel te maken met het verantwoordelijk leven in relatie met God. Wat ik hiermee wil zeggen zal ik uitleggen. Misschien maakt u het zelf mee dat tijdens het

Bijbellezen gedachten opkomen die zeggen dat we een gebeurtenis toe moeten schrijven aan een fabel. Welke gedachten heeft u b.v. bij het lezen over het verhaal van Jona in de grote vis? Voor veel mensen is dit een fabel. Maar wat is een

fabel? Het woord vindt zijn oorsprong in de Latijnse taal waar het

is afgeleid van een woord dat spreken betekent. De bedoeling is dat een fabel spreekt over een kort verzonnen verhaal die het doel heeft om een zedelijk, moraal aanschouwelijk te maken. Zo'n voorstelling gebeurt via een teken- of gedachtenplaatje waarmee een typisch menselijke eigenschap wordt overgebracht. Een fabelvertelling geeft een persoonlijke ervaring door van een nog niet bekend verschijnsel dat men wel heeft gezien maar wat nog geen werkelijkheid is geworden. In de volksmond schrijven we een fabel toe aan iets dat niet vaststaat en als onwaarheid wordt gezien. Je kunt een fabel vergelijken met een legende, sprookje of een mythe, maar er zit altijd een moraal in. Naast allerlei negatieve opmerkingen die er over de Bijbel leven als een fabelvertelling, wil ik eens een fabel uit de Bijbel naar voren halen om daarvan de bedoeling te zien. We gaan kijken naar de fabel van Jotam.

Dat verhaal staat in Richteren 9. Abimelech is de zoon van de richter oftewel rechter Gideon, zijn naam betekent 'mijn vader is koning'. Door zijn naam vertelt Abimelech iets over zijn vader Gideon, die eigenlijk geen koning wilde zijn maar toch als koning heeft gefunctioneerd en zelfs zover ging dat zijn zoon aan hem de naam koning gaf. Dat is de karaktertrek als achtergrond van de fabel van Jotam. De moraal die Jotam in deze fabel vertelt is dat Abimelech gewelddadig greep naar de macht om koning te zijn en daarmee God als Koning verwierp. Op meedogenloze wijze vermoord hij zijn broers met behulp van de Sichemieten, alleen zijn jongste broer Jotam ontkomt. Zo werd Abimelech tot koning gemaakt in Sichem. Maar Jotam sprak de Sichemieten toe vanaf de top van de berg Gerizim. Deze toespraak is bekend geworden als de fabel van Jotam, omdat hij wraak nam op zijn broer Abimelech. In de fabel vertelt Jotam dat Abimelechs karakter beoordeeld kan worden als dat van Jefta in Richteren 11:3, een leegloper, een nietsnut dat is de moraal uit dit verhaal. Dat geeft aan wat er in het menselijk hart leeft wanneer hoogmoed daarin sluipt en heersen wil over de ander.

Het is confronterend om dit in een fabelvertelling uit de Bijbel te lezen. Natuurlijk zijn er altijd mensen geweest die de Bijbel niet lezen als een heilsgeschiedenis van God met zijn volk Israël en de overige volkeren. Men zegt dat de verhalen uit de Bijbel berusten op fabels en mythe en niet op ervaringen. Toch vergeet men dan dat de Bijbelse personen uit het verleden Gods stem hebben gehoord en hun ervaring hebben doorverteld met de taalbeleving uit hun

eigen werkelijkheid waarin zij toen leefde. Gods stem bracht onrust in hun leven waardoor zij gedreven werden om de macht van God te erkennen. Gods wereld had zich met hun wereld verweven, zodat Hij door hen beleefd werd als de bevrijdende Aanwezigen. Hun eigen ervaringen droegen zij over waardoor hun verhaal van betekenis werd. Woorden die nieuwe voorstellingen oproepen zijn altijd aangenaam daarmee reageren ze op hoe de macht van God in de wereld rondom hen werd ervaren. Het zijn woorden waarmee de zin van de wereld wordt aangeduid en opnieuw ontdekt. Zo riep God Abraham uit Ur der Chaldeeën en Hij bekrachtigde deze roep met zijn goddelijke macht waardoor de mens bevestigd werd in

zijn geloof. Daardoor leerde hij God hoe langer hoe beter kennen. God was het zelf die door Jezus Christus deze wereld met zichzelf verzoende, hun zonde hen niet toerekende! Dat is Gods grootste geheimenis dat ooit op aarde is geschied en wat aan ons wordt doorverteld, waarvan ik hoop dat u dit persoonlijk mag kennen en beleven. Dan is dit de diepste les uit de Bijbel dat we leren vertrouwen op de grote daden van God, die gestalte heeft gekregen in Jezus Christus. Geen fabeltjes, maar levende kennis aan een God die onze redding op het oog heeft en waarvan wij door de Heilige Geest leren zeggen: mijn Vader is Koning!

Ds. C. Bos, Benschop

Troostvolle wetenschap

“Want ik weet : mijn Verlosser leeft!”

Job 19 : 25a.

“Ik weet”, zegt hij, “dat mijn Verlosser leeft”. Het woord “Verlosser” dat hier wordt gebruikt, is in het Hebreeuws “goël”-losser. De taak van de losser of goël was deze : veronderstel dat een Israëliet zijn land had moeten verkopen, zoals in het geval van Naomi en Ruth; stel dat een vaderlijk erfgoed dat aan een familie had toebehoord, wegen armoede in andere handen was overgegaan; dan was het de taak van de goël, de taak van de losser, om met zijn eigen geld het erfgoed terug te kopen voor zijn naaste familielid. Boaz stond in die betrekking tot Ruth.

Zo wenden wij ons tot de dood en zeggen : “Ik weet dat mijn Goël leeft en Hij zal dit erfgoed lossen. Ik ben het kwijt geraakt. U neemt het mij wettig af, o dood, want door mijn zonden heb

ik mijn rechten verbeurd. Ik ben mijn erfgoed kwijt geraakt door mijn eigen overtreding en door die van mijn eerste vader, Adam. Maar er leeft er Eén, Die dit terug wil kopen.”

Job kon dit zeggen van Christus, lang voor Hij naar de aarde afgedaald was; “Ik weet dat Hij leeft”. En nu Hij naar de hemel gevaren is en de gevangenis gevangen genomen heeft, mogen we zeker met dubbele nadruk zeggen : “Ik weet dat mijn Goël, mijn Losser leeft en dat Hij de prijs betaald heeft om mij mijn vaderlijk erfgoed terug te geven, zodat ik in mijn vlees God zal zien.” Ja, mijn handen, jullie zijn met bloed vrijgekocht; gekocht niet met verderfelijke dingen

als zilver en goud, maar met het dierbare bloed van Christus. Ja, hijgende longen en bonzend hart, jullie zijn vrijgekocht! Hij, die de ziel gelost heeft om Zijn altaar te zijn, heeft ook het lichaam gekocht om een tempel van de Heilige Geest te zijn.

Bedenk ook dat het altijd als de plicht van de goël beschouwd werd, niet enkel om vrij te kopen, maar waar dat niet voldoende was, met macht terug te halen.

Nu, onze Heere Jezus Christus, Die eens als Losser opgetreden is door de prijs voor ons te betalen, leeft en zal ons met macht lossen. O dood, gij beeft bij het horen van Zijn Naam! Gij kent de macht van onze Losser! Tegen Zijn arm kunt gij niet staande blijven! Gij hebt Hem eens ontmoet in een gevecht van man tegen man, en, o dood, gij hebt Hem op zijn hiel getreden. Hij heeft Zich vrijwillig daaraan onderworpen. Want anders, o dood, had gij geen macht tegen Hem. Maar Hij heeft u gedood, dood, Hij heeft u doodgeslagen!

Nu weet gij, dood, dat gij geen macht hebt om mijn lichaam vast te houden. U kunt uw slaven inzetten om het te verslinden, maar u zult het opgeven en al hun buit moeten zij terug geven. Onverzadigbare dood, gij zult door de Heiland gedwongen worden om uw gevangenen bij het morgenlicht los te laten. Ik denk dat ik Jezus zie komen met de dienaren van Zijn Vader. Gods wagenen zijn tweemaal tienduizend engelen, de duizenden verdubbeld. Blaas de bazuin! Immanuël gaat uit ten strijde! De Almachtige gordt Zijn zwaard aan in majesteit. Hij komt om met macht de landen van Zijn volk weg te halen van hen die hun erfdeel binnen gedrongen zijn. O, wat een heerlijke overwinning! Er zal geen veldslag zijn. Hij komt; Hij ziet; Hij verovert. Het geluid van de bazuin zal genoeg zijn. De dood zal met schrik vluchten. En meteen zullen de rechtvaardigen opstaan uit hun bedden van stof en stille klei en gaan naar een rijk van eeuwig dag.

Uit : De Opstanding. Van C.H. Spurgeon.

Psalmen liederen van het leven

Psalm 4

Hoe speelt ons christelijk leven zich af in de avond? In de avond komen we tot rust. Als we jong zijn dan zijn we na het werk druk met allerlei andere zaken waarmee we onze vrijetijd invullen. Wanneer we een inspannende dag achter de rug hebben zijn we 'avonds moe en dutten soms voor de tv of achter een boek in slaap. Als we oud zijn is het stil om ons heen geworden, vaak

geen bezoek en als de avonden vroeg donker worden dan komt een eenzaamgevoel bij ons naar boven. En als je de hele dag ziek bent duren de avonden en de nachten lang. Het zijn de verschillende levensomstandigheden en levenssituaties waardoor we aan de avond invulling geven. De een zal blij zijn wanneer hij naar bed kan en voor de ander kan de avond niet te lang duren voordat hij gaat slapen. Maar als het tijd wordt om

naar bed te gaan is het wel de vraag, hoe stappen wij in ons bed om te gaan slapen?

Kijk, daar gaat het om in Psalm 4 dat een avondlied wordt genoemd. Na het morgenlied van Psalm 3 volgt een avondlied in Psalm 4. Eigenlijk horen deze twee Psalmen bij elkaar. David heeft ze gemaakt toen hij op vlucht was voor zijn zoon Absalom. Anderen uitleggers denken aan de tijd dat David op de vlucht was voor koning Saul. Toch moeten we deze Psalm niet lezen als een individueel klaaglied, maar als een gebed waarmee David zijn vertrouwen stelt op zijn God, zo lezen we dat in vers 2. Ervaringen van Gods verlossende daden uit het verleden herinneren de gelovigen eraan dat Hij naar hun gebed luistert. David stelt aan het einde van de dag zijn vertrouwen op God, zo kan hij zich aan de slaap overgeven. 'Ik lag en sliep gerust, van 's Heeren trouw bewust.' Wat is het een zegen om te midden van alle onrust, ziekten en tegenspoeden, maar ook allerlei vragen die je angstig maken, rust bij God te vinden. Hij zondert zijn getrouwen af, zegt vers 4. Wat betekent dat? Het wil zeggen dat David zich beroept op de speciale relatie die hij met de Heere heeft. In die relatie leeft het vertrouwen dat de Heere de gelovigen zal antwoorden. In deze geloofshouding kan ook het lijden door ziekte en het oud zijn worden aanvaard, omdat God de leiding heeft in ons leven. Door genade mag dat je houvast zijn en je verlangen om eenmaal bij de Heere te zijn dat geeft rust voor het slapen gaan. Alles wat overdag gepasseerd is geef je in vertrouwen uit handen en leg je voor het slapen in Gods handen. In dat veilig wonen, zoals David het noemt, leeft er geloofszekerheid en vreugde. Dan kan het zelfs in een donkere nacht toch goed zijn: 'Gij hebt m' in 't hart meer vreugd gegeven, dan and'ren smaken in

een tijd ... Ik zal gerust in vrede slapen en liggen ongestoord terneer ... Gij zult mij doen zeker wonen, Heer! De angst voor de nacht verandert in vertrouwen dat de Heere erbij is. Zijn glimlach schittert over het leven van zijn kind, Hij waakt over ons! 'En laat over ons 't lieflijk licht Uws aanschijns dagen.'

Ds. C. Bos, Benschop

Opstanding

Een grote stilte heeft mijn hart vervuld,
volmaakte rust – de spanning is geweken,
God heeft in liefde naar ons omgekeken
en met ons ongeloof had Hij geduld.

Een diepe eerbied is er in mijn hart
En dank, te groot voor kleine mensenwoorden;
Want wij – die zelf het wonder zagen,
hoorden –
Weten van leven, dat de dood zelfs tart.

Nu is er niets meer over dan het licht
dat het benauwde donker heeft verdreven;
een muur van engelen had ons omgeven,
wij zagen 't niet – maar God gaf ons 't gezicht

wij staan in 't licht – niet langer zijn wij blind;
wij kunnen er slechts staam'lend over spreken.
Heer', houd ons vast! Aanvaard als liefdestken
Het onbeperkt vertopuiwen an UW kind.

Uit : Reik me je hand, van Nel Benschop

ALS EEN GESPEEND KIND (8)

“Mijn ziel is als een gespeend kind in mij”

Psalm 131: 2

Dit is het voedsel waarvan de gespeende ziel moet leven :

Hij heeft de vreugde van de *beloften*. Het is hier het enige bestendige leven. Al het leven is net zo bestendig als het beginsel en de bron ervan. Het leven dat afhankelijk is van een opdrogende bron, is een stervend leven. Het leven dat ontspringt uit een gestadig vloeiende bron, is een blijvend leven. Welnu, het leven van het geloof komt voort uit een levend beginsel. De grond ervan ligt in God en Christus en de belofte en die zijn onveranderlijk.

Onze geneugten kunnen veranderen, maar Christus verandert nooit. “Jesus Christus is gisteren en heden Dezelfde en in der eeuwigheid”(Hebr. 13 : 8). Het schepsel kan veranderen, maar God verandert niet: “Ik, de HEERE, word niet veranderd.”(Mal. 3 : 6). De beloften zijn onveranderlijk: geen ja en nee, maar ja en amen in Christus (2 Kor. 1 : 20). Het geloof moet wel een bestendig leven zijn, omdat het zulke blijvende gronden en beginselen heeft. Het zinnelijke leven is een voorbijgaand, kwijnend leven; het leeft uit de dingen die voorbijgaan. Een mens heeft vrienden en dierbare verwanten. Zijn geest wordt erdoor vervrolijkt en verkwikt. Maar weldra sterven zij en vallen in het stof neer. Dan wordt hij neerslachtig. Ze dalen in het graf neer en zijn hart breekt, omdat het geen troost vindt.

De ziel die uit geloof leeft, kan echter nooit radeloos zijn Hij heeft Hem die alles is. Waaraan kan hij gebrek hebben? Hij heeft Hem Die helemaal geen veran-

dering kent. Wat heeft hij dan te verliezen?

Als de zeeman het ruime sop kiest, verliest hij spoedig het land uit het oog. Hoe ver hij echter ook zeilt, hij verliest de hemel nooit uit het oog. Zo is de ziel van een gelovige ook in deze betekenis als een gespeend kind. Zij kent een andere vreugde dan voorheen, namelijk de vreugde van de beloften

b) Ik zou hieraan kunnen toevoegen dat de gelovige leeft uit de vreugde van de *inzettingen*. “Ik heb grote lust in Zijn schaduw, en zit er onder, en Zijn vrucht is mijn gehemelte zoet” (Hooglied 2 : 3).

c) Hij leeft uit de vreugde van de *bevin-ding*. “Gij hebt de koppen des Leviathans verpletterd; Gij hebt hem tot spijs gegeven aan het volk in dorre plaatsen” (Psalm 74 : 14).

Met Leviathan wordt hier farao en zijn hele leger bedoeld. Toen God hem en het hele leger van de Egyptenaren verdronk in de Rode Zee, verbrak Hij de kop van de Leviathan. ER wordt gezegd dat God hem tot spijs gaf aan het volk in dorre plaatsen. Wat zij hadden ondervonden bij de Rode Zee, namelijk de wonderlijke zorg. Gods wonderbare daden voor hen en hun bevrijding, was bedoeld als voedsel voor hun geloof. Deze ervaring had als doel hen te leren uit God te leven in de moeiten van het woestijnleven.

d) Hij leeft uit de vreugde van Gods *aanwezigheid*. Gij zult mij verheugen met het licht van Uw aangezicht.

Mattheüs Meade, uit : 'In stilheid en vertrouwen.'

Waarom tijd kostbaar is (1)

Tijd is kostbaar om de volgende redenen:

1. Een zalige of rampzalige eeuwigheid hangt af van het goede of slechte gebruik van de tijd. Dingen zijn kostbaar als ze belangrijk zijn of strekken tot ons welzijn. Mensen hechten gewoonlijk de meeste waarde aan die dingen die, naar hun weten, vooral hun belang dienen.

En de tijd is zo ontzaglijk kostbaar, omdat ons eeuwig welzijn afhangt van het gebruik ervan. Ze bepaalt zelfs ons welzijn in deze wereld. Benutten we de tijd niet? Dan zouden we armoede of schande over onszelf kunnen brengen. Gebruiken we de tijd goed? Dan zouden we nuttige en aangename dingen kunnen verkrijgen. Bovenal: de tijd is kostbaar, omdat onze eeuwige staat daarvan afhangt. Voor het overige is het minder belangrijk hoe we onze tijd gebruiken.

Goud en zilver zijn kostbaar in het oog van de mensen. Ze hebben echter geen enkele waarde voor enig mens, tenzij hij daardoor iets kwaads kan ontlopen of afwenden of iets goeds kan verkrijgen. En hoe groter het kwaad waaraan iemand kan ontkomen of het goed dat iemand kan verkrijgen door datgene wat hij bezit, des te groter is de waarde daarvan voor hem, wat het ook is.

Stelt u voor : iemand kan zijn leven behouden met één van zijn bezittingen. Hij moet het verliezen zónder dat goed. Dan zal hij datgene waardoor hij aan zo'n groot gevaar als de dood kan ontkomen, zeer kostbaar achten. De tijd is zo ontzaglijk kostbaar, omdat ze ons de gelegenheid biedt te ontkomen aan de eeuwige rampzaligheid, en de eeuwige zaligheid en heerlijkheid te verkrijgen. Dit bepaalt of we zullen ontkomen aan

oneindig kwaad en oneindig goed zullen verwerven.

2. Tijd is erg kort en dat maakt de tijd ook zeer kostbaar. Als iets schaars is, hechten mensen er meer waarde aan, vooral als het noodzakelijk is, en ze er niet zonder kunnen. Toen Samaria belegerd werd, en er zeer weinig eten was, werd 'een ezelskop voor tachtig zilverlingen verkocht en een vierendeel van een kab duivenmest voor vijf zilverlingen'(2 Koningen 6 : 25). Tijd moet des te meer gewaardeerd worden door de mensen, omdat de hele eeuwigheid daarvan afhangt en we toch maar weinig tijd hebben. 'Want weinige jaren in getal zullen er nog aan komen, en ik zal het pad heen gaan, waardoor ik niet zal wederkeren' (Job16 : 22).

'En mijn dagen zijn lichter geweest dan een looper; zij zijn weggevloden, zij hebben het goede niet gezien, zij zijn voorbij gevaren met jachtschepen; gelijk een arend naar het aas toevliegt'(Job 9 : 25, 26).

'Hoedanig is uw leven? Want het is een damp, die voor een weinig tijds gezien wordt en daarna verdwijnt' (Jakobus 4 : 14). Het is slechts een ogenblik in het licht van de eeuwigheid. De tijd is zo kort en het werk dat we daarin moeten verrichten is zo groot, dat we geen tijd te verliezen hebben. Het werk dat we moeten doen als voorbereiding op de eeuwigheid, moeten we in de tijd doen, anders kan het nooit gedaan worden. Het is ook zeer moeilijk en inspannend, daarom is tijd des te belangrijker.

Uit : "Tijd is kostbaar", van Jonathan Edwards (1703 – 1758), predikant in Amerika.

Veiligheid (2)

Als vervolg op de vorige bijdrage wil ik nog verder ingaan op dit onderwerp. We waren geëindigd bij voorbeelden van een babbeltruc bij de voordeur. Hier wil ik er nog één aan toevoegen. Veel mensen bestellen online een pakketje. Misschien wordt er bij u

ook weleens aangebeld of u een pakketje wilt aannemen voor de burens. Een oplichter kan dit ook aan u vragen. En dan meldt diegene dat er nog een klein bedrag betaald moet worden voor de portokosten. Het is maar 1 euro maar van mijn baas moet ik het vragen en ik mag helaas geen contant geld aannemen. Zou u het alstublieft willen pinnen? En een hele brutale oplichter zegt dan nog bij: u krijgt de euro uit mijn eigen zak wel terug. Dus het kost u niets als u die euro pinte. Maar dan is mijn baas tenminste tevreden.

Vervolgens kijken ze uw pincode af, wisselen op een slimme manier uw bankpas voor een andere. Met de combinatie van pas en pin kunnen ze uw bankrekening leeghalen.

En u was zo vriendelijk, u wilde alleen maar helpen.

Maar als u nu zelf iets besteld heeft en u moet echt nog wat betalen? Sta er dan op om de betaalautomaat zelf vast te houden. Scherm altijd uw pincode goed af. En geeft uw pinpas nooit uit handen.

Velen van ons zullen tijdens het boodschappen doen gebruik maken van een bankpas. Van belang is om een daglimiet in te stellen. Dit betekent dat u maar voor een bepaald bedrag per dag kunt pinnen. Zodoende maakt u het een

crimineel moeilijker. En als u niet contactloos kunt of wilt betalen, scherm bij het intoetsen van uw pincode de toetsen af met uw hand of portemonnee. Laat u vooral ook niet afleiden of zogenaamd helpen door een vriendelijke persoon die achter u staat. En staat iemand te dicht bij u? Vraag dan gerust om meer privacy.

Veel lezers zullen ook een mobiele telefoon hebben. Ik ontmoet steeds meer ouderen die WhatsApp gebruiken en hiermee gezellig contact hebben met kinderen en kleinkinderen. Maar oplichters weten dit ook en maken hier gebruik van. Ze proberen geld van u af te troggelen door zich voor te doen als een bekende van u.

Hoe ze te werk gaan? U ontvangt een berichtje. Een oplichter doet zich voor als een bekende. Bijvoorbeeld als uw (klein)zoon, (klein)dochter of als uw vriend of vriendin. Vaak begint het met een berichtje dat de bekende een nieuw telefoonnummer heeft. Daarna volgt al snel het bericht dat diegene in de problemen zit met de vraag aan u om te helpen door middel van een betaalverzoek.

Wat kunt u zelf doen?

- Wees zeer alert als u om geld gevraagd wordt. Ook als u een bericht krijgt van een telefoonnummer dat bij u bekend is
- Bel altijd eerst de persoon zelf op het voor u bekende telefoonnummer. En zorg dat u een normaal gesprek met hem of haar kunt voeren. Dus neem er geen genoegen mee als de persoon zegt u niet te kunnen horen, dat hij/zij niet op kan nemen of bijna niet kan praten vanwege de keelpijn.

- Bel voor de zekerheid een familielid of goede bekende die degene die om geld vraagt ook kent. Praat erover en deel uw zorgen
- Mocht u over willen gaan tot het starten van een gift, controleer het rekeningnummer dat de oplichter geeft. Komt dit overeen met het rekeningnummer dat u heeft van uw bekende? En kent u het rekeningnummer niet van uw bekende, betaal dan niet.
- Scherm uw social media af. Dus als u gebruik maakt van facebook zet er dan geen telefoonnummer op. Maar het gaat ook om de foto's die openbaar staan. Als erbij staat 'vader van...', 'oma van...' dan maakt u het oplichters wel erg makkelijk.

Het is heel vervelend dat we zo alert moeten zijn. We leven in een moderne tijd met allerlei makkelijke betaalmiddelen en communicatiemogelijkheden. Maar er kleven ook gevaren aan met hele nare gevolgen. Laten we met elkaar alert zijn en praat er ook met leeftijdsgenoten over. Dan kan de ander er ook zijn/haar voordeel mee doen. Want een gewaarschuwd mens telt voor twee!

*Met een vriendelijke groet,
Marianne Tanis*

“Zoekt de dingen die boven zijn.” (1)

Kolossenzen 3 : 1m

Om dit wel te verstaan, heeft de mens, de zondaar nodig, werkelijk en persoonlijk uit zijn grote nood en dood overgezet te worden in het leven van de Heere Jezus Christus. Christelijk gezind te zijn enz, het heeft niets te beduiden als men dat éne niet heeft, namelijk: dat men over is gegaan uit de dood tot het leven, overgezet is in het leven van vrije genade en een genadige God en verzoende Vader heeft gevonden voor zijn onsterfelijke ziel. Waar dit ontbreekt, daar worden de dingen, die boven zijn, ook niet gezocht. Dan hoort men wel de prediking, men leest veel, men kan de verschillende stukken van de christelijke leer verdedigen en er verhandelingen over schrijven, zonder iets van het ware van de zaak te ver-

staan. Waar echter de Heilige Geest is, daar zet Hijzelf de ziel aan het zoeken. Hadden nu echter de Kolossenzen uit zichzelf getracht en gezocht naar de dingen die boven zijn, zo was het onnodig geweest, dat de apostel zo sprak tot hen, die hij heilige en gelovige broeders in Christus noemt en hen toeroept: Indien gij dan met Christus zijt opgewekt. Zo werden zij voor zichzelf ontdekt en leerden zij inzien, dat zij alleen zochten, wat hier beneden is, en geenszins wat boven is.

Maar is het dan zo liefelijk op het kerkhof der wereld met doodsbeenderen te spelen? Ik zal u eens op een andere heerlijkheid wijzen. Weet u wat liefelijk is? Een hof met geurige bloemen en

edele vruchten, met waterfonteinen en bronnen van heerlijk, zuiver water, een hof waarover zich het blauwe uitspansel welft, en waar men wandelt op een tapijt van mos en fijn zacht gras. Kent ge zulk een hof? Wij vinden die beschreven in het Hooglied. Daar kunt u het leven van 's Heeren bruid aanschouwen. Zij leeft zelfs hier op aarde midden in het dal van Mesech, in een hof, die nog andere heerlijkheden bezit dan die van het verloren Paradijs! In deze hof komt ook de Bruidegom, wiens lof zij aanheft en zij is vervuld met de edele vruchten die in deze hof groeien.

*Dr. H.F. Kohlbrügge, uit :
Schriftverklaringen, deel 13.*

Colofon

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind,
PKN (hervormd) Langerak
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek, secretaris,
PKN (hervormd), Kesteren
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
E-mail: j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. Belder,
PKN (hervormd) Harskamp
Mevrouw M.A. Tanis,
Christ. Geref., Goedereede
Dr. A.A. Teeuw,
PKN (hervormd), Ridderkerk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarkruis.net